

[Handelsministeren.]

prioritet gennem hypotekforeningerne. Det var nyt for mig, og jeg har undersøgt, at det er sådan. Jeg indrømmer, det ville være gavnligt, om dette kunne ændres. Der må formentlig være ganske særlige begrundelser for, at denne regel gælder, begrundelser, som jeg ikke kender, og specielt hvis omfang jeg ikke kan udtale mig om. Jeg vil derfor nøjes med at love det ærede medlem, at jeg skal gøre min kollega, den højtærede boligminister opmærksom på det problem, som er rejst her i dag.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Albertsen, som gerne ville have mig til at erkende, at jeg skulle have begået en fejl ved ikke at tale med alle implicerede fagforbund inden for branchen, tjenere, restaurationspersonale, kokke o. s. v., at jeg er ked af, at måtte bedrøve det ærede medlem med ikke at have slet så stærk en karakter, som han tror. Jeg kan oprigtig talt ikke se, at der er begået en fejl, idet vi har inviteret alle branchens hovedorganisationer, herunder også repræsentanter for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, til at drøfte forslaget, inden det blev udarbejdet. Det er den sædvanlige praksis, vi her har fulgt, og i overensstemmelse med denne sædvanlige praksis var altså Arbejderbevægelsens Erhvervsråd indkaldt, og det bliver det altid, når det drejer sig om erhvervsbetonede spørgsmål.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Weikop og senere også det ærede medlem hr. Kai Moltke var i tvivl om, hvad svage drikke var. Det nytter næppe, jeg giver det råd, at man kan prøve sig frem, men jeg kan sige, at efter min mening hører mælk til de svage drikke, og hvis man altså vil have bevilling til at sælge mælk under den form, der her kan være tale om, vil mælk høre under de svage drikke, der bliver ramt af forslaget. (*Weikop*: Det er godt gjort!). Det er det muligvis, men sådan er lovforslagets tanke. Jeg er villig til at drøfte det, og jeg er også villig til at drøfte, hvordan man eventuelt kan gøre tankegangen i lovforsla-

get mere klar. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, som spørger mig, hvad meningen egentlig er med lovforslaget, at det er den, som fremgår af min fremsættelsestale, et forsøg på at hjælpe en branche til at bevare det danske særpræg, således at hotel- og restaurationsfaget er et fag i lighed med andre med en kreds af selvstændige næringsdrivende. Meningen er at gøre et forsøg på ikke at ligge under for den udvikling, der har været i andre lande, hvor det er enkelte store kapitalstærke industriforetagender, der bogstavelig talt ejer hele restaurations- og hotelbranchen. Jeg tror ikke, det er nogen god vej.

Jeg forstod på det ærede medlem, at det ærede medlem ikke ville stille sig afvisende over for forslaget, men jeg må sige, at det ærede medlem hr. Weikop skylder mig egentlig en forklaring på — det gik i hvert fald ikke op for mig — om det konservative folkeparti vil tilslutte sig forslagets idé. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er en af de ting, der interesserer mig også ved denne sags behandling.

Weikop: Ja, jeg beklager, at den højtærede handelsminister ikke rigtig har lagt mærke til, hvad jeg sagde, men jeg har da ikke noget imod at gentage, hvad jeg sagde før, at jeg ikke ville afvise tanken i forslaget, og at jeg håbede, når man havde en liberal minister, at man kunne finde frem til et resultat. Nu håber jeg skam, at jeg har glædet den højtærede minister, men så må jeg rigtignok også tilføje, at det er da helt naturligt, at man er noget betænkelig ved et sådant forslag efter det, den højtærede handelsminister sagde. Den højtærede handelsminister vidste jo ikke engang, hvad svage drikke var til trods for, at det var ham, der har fremsat dette forslag. Den højtærede handelsminister siger ganske simpelt: gå ud og prøv! Ja men jeg vil da gerne leve lidt endnu. Men tænk engang, hvilken svaghed det er, at den højtærede minister overhovedet ikke kan for-